

Piața Autonomă Cluj

Căramida

20??

Piața Autonomă Cluj – PAC – este un proiect în întregime independent, prin care un spațiu public este transformat spontan într-un loc de protest și al schimburilor libere și solidare, la care toată lumea este invitată. PAC se bazează pe principiile mișcării „hrană, nu bombe”, și se întâmplă deja de mulți ani în Cluj. Redacția Cărămida a discutat cu A., una dintre persoanele implicate în PAC, pentru a afla câteva detalii despre această acțiune.

Când ați făcut pentru prima dată PAC?

În 16 decembrie 2012. Apoi în fiecare lună o perioadă, apoi mai rar, dar am fost activi din 2012 până în prezent.

Ce înseamnă „hrană, nu bombe” ?

Se referă la acțiunea de a da mâncare vegană gratis în stradă, în semn de solidaritate și protest. Are o tradiție mai veche, și este prezentă peste tot în lumea anarhistă. Reprezintă în mare acțiunea de solidarizare cu toate persoanele, indiferent de rasă, gen, orientare prezentă, etnie, regiune etc. Și cel puțin din punctul meu de vedere, critică și sistemul economic și politic actual. Și evident, cum zice numele, este și o critică la adresa războaielor, care se poartă în continuare în timp ce hrana nu este accesibilă tuturor.

Spuneți în manifestul vostru că visați la o comunitate unde să îți ajuți aproapele nu e un act de altruism ci o practică normală. Ce înseamnă asta pentru voi, și ce înseamnă că preferați solidaritatea și nu caritatea?

Credem că oricum resursele ar trebui redistribuite mai egal. Actele de caritate sunt adesea făcute de persoane foarte bogate care monopolizează o grămadă de bani, resurse și acces la resurse. Și în felul acesta, discrepanțele sociale continuă să existe. De la muncitori prost plătiți în Cluj, angajați de către firme ce își crează o imagine cool și caritabilă; la cazuri și mai triste, Bill Gates, care este un exemplu de filantrop-inventator-salvator al lumii a 3-a, și care închide ochii la cazuri de sinucideri ale muncitorilor din fabricile ce construiesc telefoanele ce funcționează cu produsul său; și să nu uităm râuri negre prin China, poluate tot de aceeași industrie pe care el o reprezintă. Oricum sunt atât de multe alte cazuri de abuz față de muncitori și abuzul ce îl reprezintă munca pe venitul minim în condiții groaznice. În timp ce flămânzii tot flămânzi rămân. Fie că e vorba de lipsa totală de acces la hrană, sau necesitatea de a alege între un produs sau altul pentru că nu îți permiți. În contextul acesta, cred că trebuie să fim cât se poate de conștienți de ceea ce se întâmplă în economie și politică. Și să fim atenți la dinamicile din comunitățile noastre. Și oricât le place unora să aplaude actele filantropice, trebuie să adresăm problemele de la rădăcină. Cred că acțiunile caritabile sunt o altă unealtă dintr-un sistem foarte bolnav.

Alt aspect relevant ar fi și că aceste organizații de caritate sunt de fapt greu de accesat. Unele sunt prinse în labirintul birocratic, altele sunt destinate doar unor anumite categorii sociale sau culte religioase, și așa mai departe. Ar trebui să avem o structură în care oamenii să aibă acces la hrană oricând au nevoie.

Este important să acționăm în solidaritate și nu din milă, frică de ceva mai mare, că ne obligă cineva, sau că avem deducere de la impozit, de ochii lumii, sau mai știu eu ce motive ar fi. Cred că majoritatea dintre noi am fost socializați, educați și patronizați într-un mod total opus. În lipsa unei solidarități, în favoarea conservării/siguranței/competitivității. De-a lungul istoriei s-a dovedit că schimbările spre o lume mai puțin opresivă au venit prin solidaritate și unirea forțelor care rezistau. De la lupta sclavilor, la cea pentru drepturile femeilor, luptele muncitorești și pentru drepturile lgbtqai+, Roșia Montană, ș.a.m.d. Oricum, este un exercițiu pe care trebuie să îl practicăm constant, pentru a ne crea relații mai bune pe toate planurile, de la locul de muncă, în familie, cercurile de prieteni și colective, în spațiile sociale.

Cum crezi că se integrează evenimentele de genul PAC în lupta contra gentrificării?

Cred că faptul că reușim să eliberăm un spațiu public de câteva ori pe an, este destul de fain. E important să încercăm să menținem puținele locuri publice ce mai există în oraș. Piețele și trotuarele fiind aproape tot timpul ocupate de terase, food fest-uri, și tot felul de evenimente de consum.

Cred că la PAC vine lume din toate păturile sociale. Într-un context de luptă împotriva gentrificării, e fain să știi că oamenii care deja sunt împinși la periferie au un moment să se bucure de centru și de spațiul public fără să fie luați la întrebări de autorități. Mă gândesc de exemplu la persoanele fără adăpost cu care mai petrecem timpul, sau copiii de prin Mănăștur sau oameni de prin Pată.

Cât de des se desfășoară PAC?

La început era o dată pe lună, dar acum încercăm să facem cât de des putem. Măcar o dată la două trei luni. Ne-ar plăcea să facem lunar asta.

Cum poate lumea afla de evenimentele PAC?

Poate afla de pe internet, facebook, alte platforme; din vorbă în vorbă; prin flyer-ele ce se distribuie și afișele ce se lipesc.

Dacă cineva vrea să va ajute la tăiat legume și la spălatul vaselor de după, cum se poate implica?

Există o pagină de facebook, unde cine vrea, poate să ne scrie. Și un grup. Și pot să ne caute și contacteze, nu e greu de dat de noi.

Biblioteca Anarhistă

Căramida
Piața Autonomă Cluj
20??

<https://casisocialeacum.ro/>

ro.theanarchistlibrary.org